

3 серпня, 15:45 |

3 xE

Оновлено - 15:47, 3 серпня

Експорт під загрозою: що станеться з металургією після зупинки морського коридору

Василь Розтрьопа

Скільки втратить українська металургія / Фото Unsplash

Зупинка українського морського коридору може завдати потужного удару по металургійній галузі та скоротити виробництво майже на третину. Експерти попереджають, що щомісячні втрати від скорочення експорту можуть сягнути 200 мільйонів доларів.

Яких втрат може зазнати українська металургія

Через зупинку українського морського коридору вітчизняні металургійні підприємства можуть бути змушені перевести частину виробничих потужностей у простій та скоротити випуск продукції приблизно на третину. Такий прогноз озвучив головний аналітик GfK Center Андрій Тарасенко.

За його оцінками, лише прямі втрати від скорочення експорту становитимуть 150 – 200 мільйонів доларів на місяць. Водночас ця сума не враховує непрямих збитків, серед яких зростання витрат на логістику, подорожчання імпортої сировини, збільшення собівартості виробництва та ризик повної зупинки окремих підприємств.

У першому півріччі 2026 року морським шляхом здійснювали 50% експорту української сталі, 95% експорту чавуна та 50% експорту залізної руди. Саме тому припинення роботи морського коридору може мати критичний вплив на всю гірничо-металургійну галузь.

Експерти зазначають, що ситуація нагадує блокаду експорту у 2022 році, однак нинішні умови є складнішими через нові економічні та торговельні обмеження.

Пальне

Середні ціни в мережі АЗС «Amic Energy» станом на

Чому нинішня криза може виявитися серйознішою за події 2022 року

Одним із головних викликів стали нові імпорتنі квоти Європейського Союзу, які почали діяти з липня. Вони можуть скоротити експорт української сталі до країн ЄС приблизно на 60% порівняно з рівнем 2025 року, або на 1,3 – 1,5 мільйона тонн.

Додатковою проблемою є напівфабрикати, які становлять майже половину морського експорту сталі. Через низьку рентабельність та витрати, пов'язані з механізмом вуглецевого коригування імпорту (CBAM), переорієнтувати ці поставки на сухопутні маршрути практично неможливо. Це може призвести до додаткового скорочення виробництва приблизно на 1 мільйон тонн на рік.

Ситуацію також ускладнює падіння світових цін на залізну руду, через що експорт через європейські порти стає економічно невигідним. За прогнозами аналітиків, виробництво у залізничному секторі може скоротитися приблизно на 35% порівняно з першою половиною 2026 року.

Крім експорту, проблеми виникнуть і з імпортом. Після втрати Покровської вугільної групи українські металургійні підприємства залежать від постачання вугілля зі США та Австралії, яке переважно доставлялося морем. У разі переорієнтації через європейські порти та залізничні логістичні витрати можуть зрости майже вдвічі, що підвищить вартість вугілля приблизно на 15%.

Експерти також попереджають про ризики для внутрішнього ринку. Через припинення морських перевезень можуть підорватися або навіть тимчасово зникнути окремі види металопродукції, які Україна імпортувала, зокрема прокат із покриттям, товстий лист і фасонний прокат. На думку аналітиків, сукупність цих факторів робить нинішню кризу одним із найсерйозніших викликів для української металургії за останні роки.

До речі, **світові ціни на пшеницю продовжують зростати** на тлі загострення ситуації у Чорноморському регіоні та погіршення прогнозів урожаю в ключових країнах-виробниках. Додатковий тиск на ринок створюють скорочення російського експорту та несприятливі погодні умови в Європі й США.

Пов'язані теми:

ЭКСПОРТ

МЕТАЛУРГІЯ